

Sygn. akt I ACz 50/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn (spr.)
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: (...) **S.A. we W.**

przeciwko: (...) **Spółki z o.o. we W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt X GNc 665/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek strony pozwanej o zabezpieczenie poprzez zawieszenie postępowania zabezpieczającego (k. 314-315).

Zażalenie na postanowienie wniosła strona pozwana, która zażądała zmiany postanowienia przez udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego i podniosła zarzuty naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 730¹ k.p.c. przez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że pozwany nie ma interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a jego roszczenie o prawidłowe doręczenie pozwu nie ma charakteru procesowego oraz błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że pozwana nie ma interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a jej roszczenia o prawidłowe doręczenie pozwu nie stanowi skierowanego do Sądu wniosku o udzielenie sądowej ochrony prawnej dokładnie określonego żądaniu, uzasadnionemu i skonkretyzowanemu przytoczonymi okolicznościami faktycznymi. Nadto strona pozwana wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania przed Sądem drugiej instancji (k. 327-328).

Po rozpoznaniu zażalenia Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Przede wszystkim należało uwzględnić, że w trybie art. 730¹ k.p.c. zabezpieczeniu podlega roszczenie, co do którego zabezpieczenia istnieje interes prawny. W sprawie z roszczeniem podlegającym rozstrzygnięciu przez Sąd wystąpiła

strona powodowa, która zgłosiła roszczenie o zapłatę. Strona pozwana mogła co najwyżej podnieść zarzuty skierowane przeciwko roszczeniu strony powodowej. Przepisy regulujące postępowanie zabezpieczające, tj. art. 730 k.p.c. i następne nie są podstawą do zabezpieczenia stanowiska pozwanego, zarzutów skierowanych przeciwko roszczeniu, tak o charakterze materialnym jak i procesowym, np. związanych z kwestią doręczenia pozwu. Stąd brak jest podstaw do zabezpieczenia (poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego) w niniejszym postępowaniu wniosku pozwanego o prawidłowe doręczenie odpisu pozwu oraz nakazu zapłaty. Kwestia skuteczności doręczenia odpisu pozwu i nakazu zapłaty oczywiście podlega ocenie Sądu w wielu płaszczyznach, w szczególności odnośnie do prawomocności orzeczenia sądowego, a także co do zasady odnośnie do tego, czy orzeczenie sądowe stanowi tytuł wykonawczy. Jednocześnie należy zauważyć, że nakaz zapłaty z weksla staje się natychmiast wykonalny po upływie terminu do zaspokojenia roszczenia. Przy czym w razie wniesienia zarzutów Sąd może na wniosek pozwanego wstrzymać wykonanie nakazu (art. 492 § 3 zd. 1 i 2 k.p.c.). Warunkiem wykonalności nakazu zapłaty jest więc uprzednie skuteczne doręczenie odpisu pozwu i nakazu zapłaty pozwanemu. Sąd Apelacyjny nie znajduje jednak podstaw do zabezpieczenia żądania pozwanego o prawidłowe doręczenie odpisu pozwu oraz nakazu zapłaty, które notabene jest obowiązkiem procesowym Sądu, którego realizacja następuje z urzędu. Nie występuje w tym zakresie roszczenie pozwanego. Brak ewentualnego doręczenia odpisu pisma, orzeczenia lub ich doręczenie rodzi po prostu określone w kodeksie postępowania cywilnego skutki. Należy jeszcze na marginesie zauważyć, że nakaz zapłaty z chwilą wydania (bez doręczenia jego odpisu pozwanemu) stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności (art. 492 § 1 zd. 1 k.p.c.). Jednakże jak wynika z wniosku pozwanego pozwany, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, nie wnosił nawet o ograniczenie zabezpieczenia roszczenia powoda, lecz o zabezpieczenie swojego wniosku (roszczenia) o doręczenie pozwu, kwestionując skuteczność doręczenia odpisu pozwu i nakazu zapłaty, które to doręczenie w świetle art. 492 § 1 zd. 1 kpc i tak jest prawnie indyferentne dla powstania tytułu zabezpieczenia.

Z tych względów Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do weryfikacji wydanego postanowienia i zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., mając na uwadze treść art. 730¹ § 1 k.p.c., zażalenie oddalił.